

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Za samostojnost Balkana.

Revizije ne bo! — Balkan proti terorizmu velikih sil. — Za novo balkansko zvezo. — Gospodarsko zblizanje balkanskih držav. — Ureditev razmer med Srbijo in Črno Goro.

(Od našega posebnega poročevalca.)

— an. Bukarešta, 10. avg.

Poslednje formalne seje in govorov na nji vam nisem niti brzojavno niti v dopisih opisoval, ker je o vsemu temu takointakto javljala rumunska brzojavna agencija in ker sem vedel, da je vas interesiral v prvi vrsti politični facit te desetdnevne konference, na kateri bo sir Edward Grey gotovo zavidal gosp. Majoresca. Poslednje tri dni se pa ni zgodilo ničesar posebnega, česar vam ne bi v prejšnjih svojih brzojavah že aviziral. Za feljtonistično opisovanje je še vedno časa dovolj, ali ko je podpisana pogodba o balkanskem miru in ko je bil v proslavo tega miru odslužen v stari mitropolitni cerkvi z veliko paradno, v prisotnosti celega dvora, vseh dignitarjev in vseh udeležencev na mirovni konferenci Te deum, hočem resimirati rezultate bukareških posveto- vanj, mojih vtisov in informacij.

Pred vsem naglašam ponovno, da se vedno bolj potrjuje mnenje od prvega začetka konstantno ponavljana trditve, da bukareški mir ne bo revidiran od velikih sil. Danes je to že skoraj splošno priznana stvar in samo kak posamezni dunajski list poskuša mešati pojme s tem, da govori o reviziji. Sedaj se že z gotovostjo lahko reče, da so pridržki nekaterih velikih sil bili bolj pritisk na posamezne delegacije, da v svojih zahtevah ne gredo predaleč, obenem pa da se bolgarskim delegatom omogoči sprejem pogojev, stavljenih od zaveznikov, da pa vendar lahko poročajo doma, da so odnehali samo zato, da omogočijo mir, pogoji pa da bodo potem takointakto revidirani od velikih sil v bolgarsko korist. Tako izjavo so Bolgari tudi stavili v zapisnik predposlednje seje, ali, naravno, v mirovno pogodbo kot tako taka izjava ni mogla biti sprejeta, kakor sem to javil še par dni pred zaključitvijo miru. Značilno je, da je Anglija svojo rezervno glede revizije, ki jo je prijavila skupno z Avstrijo, preklcala, a prijavila jo je s pridržkom, da tudi ona pridržuje sebi pravico revizije, ako bodo revizijo zahtevale tudi ostale velike sile. Ta fakt ni bil zadostno naglasen v dunajskem časopisu, zato je bilo pa močnejše naglaseno dejstvo, da si je tudi Rusija pridržala pravico revizije. Ali značilno je, da je Rusija to storila po Angliji in še-le potem, ko je Anglija že umaknila svojo zahtevo in da je tudi ona (Rusija) storila to največ radi tega, da Avstrija ne ostane sama in da tudi ona Bolgarom omogoči podpis mirovne po-

godbe. Sicer pa vsi ti pridržki ne bodo čisto nič vplivali na izvršitev same pogodbe, še manj bodo pa mogli spremeniti njen značaj definitivnosti, ker nobena velika sila ne bo hotela izzivati konflikta, ki bi postal neizogiben, ako bi hotela s silo uveljaviti svoje revizionistične zahteve, ki zamorejo biti samo enostranski, ker je popolnoma izključeno, da bi velike sile bile složne.

Pridržki glede revizije imajo za Avstrijo in za Rusijo samo taktično vrednost in zdi se, da bosta operirali z njimi v momentu, ko se bo reševalo vprašanje južnih mej Albanije, vprašanje egejskih otokov in vprašanje trgovinskih koncesij avstro-ogrski monarhiji od strani Srbije. V resnici so pa vloge trojnega sporazuma in trozveze tako razdeljene, da balkanskim državam — in v te je od sedaj treba računati tudi Rumunijo — ne bo treba in, kolikor sem informiran, one se ne bodo niti hotele dati od nikogar več terorizirati, ker lahko z gotovostjo računajo na neslogo med velikimi silami. Evropa je složna samo še v vprašanju ureditve vprašanja Tracije, ali v nobenem drugem vprašanju na Balkanu. In to je drugi popolnoma siguran in pozitiven uspeh bukareške konference: **Balkanske države v bodoče lahko vodijo in obvarujejo popolno neodvisnost svoje politike, ako le hočejo.**

Bodo li one to hotele in ali bodo vse one to hotele? Ena edina bi mogla ne hoteti in to je Bolgarska. Ali ona je bila z vsemi temi nesolidarnostmi in nelojalnostmi nevarna poprej, ali sedaj, po vojni, po kateri bo Bolgarska — kakor je predsinčnjim rekel Fičev — rabila najmanj deset let, da se zopet privzdigne in po takšni ureditvi njenih mej, kakor so določene v tej mirovni pogodbi, Bolgarska ne more več z uspehom voditi neko separatno politiko, ki bi bila ostalim balkanskim državam ovira, ali pa celo kaka nevarnost. Ako bi ona poskušala s tem, bi našla zopet — to je absolutno sigurno — proti sebi ravno to koalicijo, ki jo je tudi sedaj potisnila v njene naravne meje. Bolgarska torej še dolgo ne bo niti hotela niti mogla kvariti in izigravati harmonije balkanske samostalne politike, politike balkanske skupnosti. Druge balkanske države imajo pa največji interes na tem, da čuvajo z združenimi močmi samostalnost orientacije in da utrdijo skupne vezi. Zavešt o temu je danes tako močna v vseh balkanskih državah, da je tukaj že začela zelo

močna agitacija, ne samo za splošno balkansko alijanco, temveč celo za konfederacijo. Pristaši vseh strank agitirajo v tem smislu in jutri se se-stane konferenca časnikaarjev in politikov, ki bodo organizirali odbore za propagando te misli. Na čelu akcije stojijo prvi rumunski možje in ta akcija je že vnaprej dobila priznanje od najmerodajnejših faktorjev v balkanskih državah. Take Jonescu, Venizelos in Pašić so z zadovoljstvom vzeli na znanje idejo take propagande, pa tudi nekateri Bolgari so se izrazili, da četudi se za sedaj še ne morejo pečati s tem vprašanjem, smatrajo, da kmalu pride čas, ko bo Bolgarska mogla sodelovati v tem gibanju, da se le najde v novem položaju. Agitacija se vsekakor prenese tudi na Bolgarsko in četudi je Fičev nekemu Srbu rekel, da je čudno, da so vse srbsko-bolgarske zveze slabo končavale, je vendar na zagotavljanje tega Srba, da bo mlajša generacija vendar nadaljevala s propagiranjem ideje sporazuma in zveze, odgovoril, da je treba navzlic vsem razočaranjem v tej smeri nekaj poskušati.

Ali paralelno s to agitacijo v javnosti gre tudi diplomatska akcija, ki še ni in tudi ne more biti zaključena, ali ki vodi h konsolidaciji balkanske skupnosti na podlagi čim ožjih trgovinskih in političnih zvez. Aviziral sem vam to akcijo že pretekli teden, danes pa lahko rečem, da stojijo akcije njenega uspeha prav dobro. Rumunski minister poljedelstva Ksenopol dela pridno na pripravljanju nove trgov. pogodbe, oziroma boljše rečeno neke vrste gospodarske konvencije med Rumunijo in Srbijo, kateri bi se pridružila tudi Grčija. Drugi važen fakt v tej smeri sem vam tudi brzojavno sporočil, a on je v tem, da so vse države, ki so podpisale bukareški mir, razen Bolgarske, našle gotov sporazumen način, kako temu miru osigurati definitivnost, oziroma da ena drugi garantirajo solidarno teritorialno neodakljivost. V ostalem, to leži že v sami stvari zadeve in ne bi bilo nič posebnega, ali v tem slučaju je to

od največje vrednosti, ker je s tem vsvarjena najglavnejša podlaga odnošaja, ki ima v sebi mnogo podobnega z defenzivno zvezo štirih balkanskih držav: Rumunije, Srbije, Grčije in Črne gore. Bolgarska vsak čas lahko pristopi v to zvezo. Iz umljivih vzrokov se ni moglo in tudi ne hotelo forsirati, da taka klavzula pride v samo mirovno pogodbo in da na njo pristane tudi Bolgarska, a tudi Bolgarski je treba dati časa, da se prepriča o definitivnosti danes vsvarjenega položaja in ko se to zgodi, je gotovo, da bo Bolgarska, da se obvaruje od novih nepravil in posebno od turške nevarnosti, ki ji ostane sedaj zmerom odprta, porabila možnost, da stopi iz osamljenosti.

Med Grčijo in Srbijo obstoji točen sporazum glede mej, med Srbijo in Črno goro pa v tem oziru ne more priti do nobenega spora, ker bo Srbija na vsak način dala Črni Gori ono, kar je Črni gori potrebno, ali to vprašanje se bo rešilo skupno z drugimi nekaterimi vprašanji, ko se bo na splošno uredil odnošaj med obema srbskima kraljevinama.

Iniciatorji propagande za balkansko ligo stavlajo v svoj program tudi Albanijo. Za sedaj, dokler se tam ne uredijo razmere, se seveda ne bo moglo veliko storiti, morda niti začeti z delom, ali Albaniji vsekakor ne preostane drugo, kakor da se prej ali slej približa ostalim balkanskim državam. Med Albanijo in Srbijo bodo vsekakor v najkrajšem času morali iz ekonomskih ozirlov, največ pa iz ekonomskih interesov Albanije nastati normalni in deloma tesnejši odnošaji, ki napravijo pot nadaljnjim sporazumom.

Vendar bi bilo ne samo preveč drzno, temveč tudi nerealno govoriti že sedaj o sklepanju splošne balkanske zveze. Ali je vsekakor aktualno govoriti o tem, da so položeni temelji ožje zveze med Rumunijo, Srbijo, Grčijo in Črno goro in da je položaj Bolgarske in Albanije, prve med Srbijo, Grčijo, Turčijo in Rumunijo, druge pa med Srbijo, Grčijo in Črno goro tak, da nista čisto nič nevarni

Propad slovenske kulture.

Nekdanja Ljubljana.

(Kakšna je sedanja Ljubljana, pokazemo jutri.)

in da moreta zasledovati svoje prave interese samo, ako ostaneta, ako že ne v tesnih, vsaj v najkorektnejših in najlojalnejših odnošajih z vsemi sosedji, ker ti sosedji — razun Turške — vsebujejo že danes naravno koalicijo obrambe in skupnosti interesov.

Nova konstelacija na Balkanu je v sami stvari zmaga trojnega sporazuma nad trozvezo in vendar ta konstelacija, posebno z vstopom Rumunije v balkansko skupnost, ima to dobro, da Balkana ne prepušča na milost in nemilost trojnemu sporazumu, ali posameznim njegovim članom. Nasprotno, balkanski blok ima danes po Rumuniji znatno zaščito v trozvezi in kar je najvažnejše, on lahko izkoristi svoj utrjeni položaj na ta način, da mu je tem manj potrebna podpora zunanjih sil, tem zunanjim silam je pa potrebna njegova podpora. Sedaj lahko blok kot celota in posamezni njegovi člani vodijo lažje politiko svojih interesov in ciljev, ki se nikjer ne križajo, temveč so si vsopredni.

To so veliki rezultati bukareške konference, a o rezultatih za vsako

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestuje hranilne : **4 3/4** / 0 / 0 : brez odbitka rentnega : vloge po čistih : **4 3/4** / 0 / 0 : davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

»Da, da, da... tako je! Torej jo poznate tudi vi?«

Parižanka pa je izbrulnila zdajci v glasen, kovinski, rezek smeh:

»Ah, ne, ne... ne!... Presmešno bi bilo, če bi stari... Ah, otroci, valjala bi se od smeha!...«

Zdajci pa je postala spet resna, skoraj zadirčna...

No, kaj me gledaš, se je obrnila nenadoma k Teodorju, »kakor da bi bila ljubosumna? Saj veš, kaj mislim...«

»Nič ne vem, za koga gre, niti kaj misliš,« je dejal on, stiskaje zobe, »toda izvedel bom, in sicer takoj zdaj!...«

Vzel je sabljo, ki jo je bil postavil v kot, ter si zategnil pas.

Toda Parižanka je stopila proti njemu in namršila črne obrvi nad svojimi žarečimi očmi:

»Torej te zanima tista plaval-ska tako zelo?«

»Vedeti hočem, kaj je.«

»Kaj hočeš vedeti... kje se skriva tisti veliki denar?«

»To ali kaj drugega, a vedeti moram.«

»Kaj drugega pa?« je vztrajala ona in ga prijala za komolec.

»Kaj te briga — to je moja stvar!« je kriknil on in se je otesel s silo.

Obrnil se je k Tatorju.

»Daj mi Florestanovo hišno številko!«

Ves osupel nad tem nenameranim učinkom svoje klepetavosti, je ugodil Tator njegovi želji.

»Dobro,« je velel Teodor, »do svidenja.«

Odšel je naglo — Parižanka pa mu je sledila skoro za petami...

Ostali so se spogledali z znaki silne poparjenosti: prvi je prekinil molčanje veliki Kazimir in dejal Tatorju filozofsko:

»Dragi moj, zdi se, da si zamudil imenitno priliko, molčati!...«

XIV.

Katvarija...

Teodor se je odpravil naglih korakov proti ulici Recolet.

Ta Florestan! Ta Marta! Kdo bi bil le slutil kaj takšnega!

Stvar je bila jasna kakor dan; tudi Regini je prišlo takoj na um: to je Marta, nihče drugi ne more biti kakor ona — Marta Lemetrova.

Plavalasa, drobna, modrooka, z dojenčkom... Ona je!

I, kajpak! Stari jo je našel, in zdaj jo ima pri sebi. Seveda, tudi njemu se hoče denarja, tudi njemu!

Zamrmral je škripaje z zobmi:

»Počakaj, stari hinavec, ki se zabavaš z njo — jaz ti pripravim drugačno zabavo, tebi in njej!...«

Namesto, da bi nadaljeval svojo pot proti ulici Recolet, je zavil naglo po ulici Vinegrilje in dospel na Valmijško nabrežje.

Blizu tam je bila postaja narodne garde, zastavljena kakor nalašč z ljudmi njegovega bataljona, vrlimi poštenjaki, na katere se je mogel zanesti...

Vstopil je ponosno, pozdravljan od vseh:

»Ah, kapitan Kavaljé... dober dan, kapitan. Kako se imate, gospod kapitan? Nič novega?«

»Novega ni, a javili so mi...«

»Kaj važnega?«

»V ulici Recolet stanujeta baje star dedec in mlada ženska, ki se vedeta zelo sumljivo.«

»Gotovo sta spet kaka špijona!«

»Tega ne morem reči z gotovostjo: samo poročalo se mi je tako. Toda vest prihaja iz dobrega vira — treba je pogledati, koliko je v njej resnice.«

»Slišamo, gospod kapitan,« so govorili možje in odpirali oči, polni groznice. »Ta sodrga preprečuje vse, kar ukrenejo naši: brez nje bi bil Pariz že desetkrat rešen oblege... K zidu z njimi in postreliti jih kakor zajce!...«

»V tem slučaju gre samo za sumnjo, to vam ponavljam še enkrat, je dejal Teodor, skoro preplašen nad naglico, s katero je šla njegova pšonica v klasje. »Stvar je nejasna... videti moram pred vsem, kaj in kako.«

In dejal je z zapovedujočim glasom:

»Poročnik, pošljite seržanta in par mož, da mi privedejo osumljenca, Florestana Roajaneta; star je in obrat, prav farški obraz, lase pa ima dolge in kodraste, plave...«

Možje so si že razlagali Teodorjeve besede po svoje:

»Preoblečen far... Zakaj se neki preobleži? To priča že samo po sebi, da nima čiste vesti.«

Toda kapitan je nadaljeval:

»In z njim vred mlado, plavalasno žensko, ki ima otroka, kakor se mi vidi.«

Z mahljajem roke je prekinil šale, ki so jih začeli zbijati:

»Privedite mi oba semkaj. Jamčim vam, da jima pretipljem obisti, preden mine pet minut. In glejte, da se mi požurite: mudi se mi...«

In dočim je odhajala četa v brzohodu, je zamrmral sam pri sebi, smehljaje se zlobno in škodoželjno:

»Radoveden sem, ali se bosta tudi potem še dobro imela, ko bosta stala tu pred menoj...«

Postavil se je možko in začel čakati, pripravljaje se, da ustrahuje zločimca, ki sta se predrznila prezirati kapitana Kavaljéja in njegovo gospo mamo, ter uživaše že naprej ob misli na njiju potrtost in njiju strah.

Pripravljaj se je, da jima poreče s preosuplim glasom:

»Vidva! Tak vidva sta tista, ki so mi ju ovadili kot volhuna!... Vi-

dva skupaj!... Kdo bi si bil mislil, da se skrivate pri tem starcu?... In prav zares — počemu ste se skrivali? Ali ste imeli kak vzrok? Kdor ne kani zlega, se vendar ne skriva. Hm... tak je nemara vendarle kaj resnice v tem, kar smo slišali?«

»In potem,« si je dejal, prižigaje si cigareto, »kadar mi bo dovolj, ju izpodstim... ali pa ju pošljem pred sodišče, kjer si naj pomagata, kakor vesta in znata!...«

Zamrmral je, kakor da izraža misel, ki je še daljna in nejasna:

»Prava figa mi je to...«

—

Narodni gardisti pa so bili prišli med tem do vrat hiše v ulici Recolet.

Vratarica je stala ravno na pragu.

»Kaj ne,« je vprašal seržan, »da stanuje tukaj neki Florestan Roajaneta?«

»Da, v četrtem nadstropju, vrata na desno.«

»Pri sebi ima žensko, plavalasko?«

»Da, nekaj časa sem... odkar se je začela oblegala...«

»Da, da, je že on... Star je in obrat, kaj?« Seveda, bivši far.

»On?... Motite se, gospodje, on ni bil nikoli duhovnik...«

»Oh, saj vem, da vam je to neznano... Volhuna sta, on in njegova priležnica... volhuna sta obadva!... Ali sta gori?...«

(Dalje.)

posamezno državo skoraj niti govoriti ni potrebno, ker zadostuje pogled na zemljevid, na katerem je označena nova razdelitev Balkana in lahko se bo videlo, da je doseženo popolno ravnotežje sil. Osiguranje Srbije in Črne gore pa pomeni za slovanstvo in slovansko politiko mnogo večji uspeh od položaja, ki je obstojal poprej, ali pa da se je na silo vzdržala stara zveza z Bolgarsko, ki je bila večno neodkritosrčna in pripravljena na delitev Srbije s sosednjo monarhijo.

Radost v Belgradu.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad, 30. jul. (12. avg.)

Mir je zaključen.

Dopolnjeno je... Mir je dosežen...

Kako božanstveno in krasno vibrira po toplem ozračju tajstvena godba angelja miru, katerega diham omamlja vse, da pozabljajo na vse prestane žrtve in težkoče, da se umika v ozadje vse, kar bi moglo boditi kakorkoli depresivno vplivati na današnji svečan in veličasten trenutek.

Sto in en strel iz topov na trdnjavi naznanja je v nedeljo popoldne belgradskim prebivalcem veselo novico, da je končno klanje in — mir zaključen.

Vsakomur je sijala raz obličja radost, radost tem večja, ker se Srbija vidno približuje z lastno močjo onemu visokemu smotru: narod narodu, ko postaja Srbija slavna, ne samo po občudovanja vrednih junastvih svojih neustrašnih sinov, pač pa tudi po delih in plemenitosti.

Žrtve, katera sta položila na oltar skupnih interesov oba naroda — srbski in bolgarski — niso padle zaman, ker so bile potrebne za poznejše svoje kupno delovanje.

Učenička balkanska zveza vstaja iz groba pojačana in sposobnejša kot prej. Koburška dinastija je poražena, pohlepnost in sovražnost bolgarskih državnikov je potlačen v svoje meje in besede Pašića:

»Moja iskrena želja je, da Rumunija ostane na čelu narodov, katere mi predstavljamo«, ne pomenja nikake fraze, pač pa golo dejstvo in veseli me, kakor tudi vsakega dobrega Slovana, da je Rumunija pristopila k balkanskim državam in res želi, da Rumunija vsprejme visoki mandat na Balkanu, katerega je v sedanjem slučaju tako spretno vršila in izvršila. To pa radi tega, ker niti Bolgarska, niti Srbija ne more prevzeti vodilne vloge na Balkanu radi ravnotežja med obema narodoma in radi občega miru vse dotlej, dokler se zunanje politični vplivi ne izpreme v prilog ene ali druge slovanske države.

V tem zmislu je rumunsko posredovanje v interesu južnega Slovanstva.

Svečano lice Belgrada

označujejo predvsem mnogobrojne zastave, ki plapolajo raz vseh hiš, raz brzojavnih in elektrovdnih drog in raz tramvajskih vozov.

Tu in tam streljajo iz samokresov in pištol in godba in petje se zopet čule iz javnih lokalo.

V nedeljo zvečer je bila iluminacija (razsvetljava). Čarobne raznobarvne električne žarnice raz procelih trgovin in hiš razsvetljevale so ulice, po katerih so mrgolele množice ljudstva.

Tu in tam so se spuščale rakete in zažigali umetni ognji, otroci in vojaki so zažigali žabice, skratka vse prebivalstvo je vžhičeno nad izidom

enajstmesečnega izrednega vojnega stanja.

Slovesno zahvalno bogoslužje

vršilo se je včeraj po vseh cerkvah v Srbiji in v novih kraljih.

V saborni cerkvi se je zbrala belgrajska elita.

Sivolasi starček Njegovo Veličanstvo kralj Peter peljal se je v odprti kočiji v krasni uniformi najvišjega poveljnika armade v saborni cerkev. Ljudstvo ga je po vseh ulicah navdušeno pozdravljalo, on pa je z vidnim ganotjem v enomer odzdravljaj in še v dalji videl sem njegovo perlanico, kako se je pripogibala zdaj na to zdaj na ono stran.

Po končani bogoslužbi opazoval sem raz okna nešteto vrsto kočij in obilno množico ljudstva.

Vsi državni in avtonomni dostojanstveniki so bili navzoči pri zahvalni bogoslužbi, istotako tudi diplomatski zbor — razen g. Ugona, avstro-ogrškega poslanika. Ruski poslanik Hartwig je bil celo s svojo soprogjo.

Snoči so se pa zopet ponavljali posamezni strelji, spuščanje raket in zažiganje umetelnega ognja skoraj po vseh ulicah.

Srbske, črnogorske, grške in rumunske zastave pa še vedno plapolajo v lahnem vetriču, ki razhlaja žgoče poletne žarke. Solzavo vreme se je zopet izpremenilo v toplo in blagodejno orientalsko podnebje.

Velike svečanosti

pa se še pripravljajo, ko prispo delegati iz Rumunije. Nad vse krasen vsprejem pa pripravljajo Belgradčani bodočemu srbskemu kralju prestolonasledniku Aleksandru, ko pride iz bojišča na čelu svoje belgrajske garnizije.

Ogromen slavolok bo stal na knez Miloševi ulici pred vojnim ministristvom in vse se pripravlja na dostojen in velepomemben dan, v katerem se završijo dnevi polni slave in požrtvovanja.

Zgodovina se ponavlja.

Mars.

Deželni zbor Štajerski.

Maribor, 12. avgusta 1913.

Pileva korespondenca piše:

Svobodomislci se trudijo, da bi zapeli posmrtni štajerskemu deželnemu zboru in vsem poskusom, napraviti ga delazmožnega. Težko pa ni, poiskati tiste kroge, ki imajo interes na politični izpremembi v zeleni Štajerski. Opozarjamo samo na znane spore mladonemške skupine poslance Einspinnerja z radikalno Wastianovo skupino in drugimi svobodomislci in opozarjamo na zadnjo nadomestno deželnozbornsko volitev iz mestne skupine Murau, kjer se je kakor znano, potegoval za ta mandat, ki ga je poprej zastopal deželni odbornik dr. pl. Link, agrarec pl. Pantz, ki je ob priliki te kandidature zahteval z vso odločnostjo obnovitve celega deželnega zbora. Naj bo temu tako ali tako, na vsak način so vesti, ki se jih razširja o razpustitvi deželnega zbora, tačasno povsem deplacirane, ker je nesporbitno dejstvo, da se na primer Slovencev že trideset let ni poklicalo k nobenim pogajanjem. Ker pa deželni zbor ravno vsled obstrukcije Slovencev ni bil sklican, bi se morala samoobsebi umevno v prvi vrsti z njimi vršiti pogajanja, da bi se napravilo dež. zbor delazmožen. To se pa ni zgodilo, kar lahko tukaj pribijemo vsled poizvedovanj, ki smo jih imeli

pri vseh merodajnih osebah. Ker se ni tedaj deželna, pa tudi ne centralna vlada pogajala radi delazmožnosti dež. zbora, kar se potrjuje tudi od krščansko-socialne strani, je očitno, da so vse vesti o razpustitvi dež. zbora septembra ter o razpisu novih volitev v novembru docela iz trte izvite. Naravnost smešno pa je, če te vesti zatrjujejo, da bo deželni zbor brez vsega nadaljnega kar sklican k seji, v kateri se mu bode naznanilo, da je razpuščen. Pred takim, pozornost vzbujajočim korakom bi se vendar morala poprej vršiti pogajanja in v istini je zelo verjetno, da bo v začetku meseca septembra sklicala vlada novo konferenco, ki bi naj bila zadnji poskus, omogočiti sklicanje deželnega zbora. Da so se lansko jesen ta pogajanja razbila in se je situacija še poslabšala, je bila kriva znana nezmožnost deželnega glavarja grofa Attemsa za tozadevno posredovalno akcijo, kar priznava še celo nemški svobodomislci. Nato sledeči koraki cesarskega namestnika grofa Claryja pa niso bili nič več, kakor nekaj previdnih poskusov za stik med strankami, in ga je bržčas splasil odpor, na katerega je naletel takoj pričetka pri Wastianovcih in deloma tudi ljudih Einspinnerja, da se ni lotil intenzivnega zasledovanja akcije. Vkljub temu se bo še moral, kakor rečeno, storiti zadnji posredovalni poskus, predno se bo odločila vlada do težke odredbe, za kakoršno je smatrati razpust deželnega zbora in nove volitve.

Tako znana »Pius Korrespondenz«. Da je članek v tej inspiriran od dr. Korošca, ali pa njemu blizu stoječe osebe nemško-krščansko socialne stranke, bodo gospodje slovensko klerikalni deželnozbornski poslanci pač komaj poskušali zatajiti. Kajti eno tudi mi danes pribijemo najširši javnosti v vednost, namreč, da ne odgovarja zanikanje — in to absolutno, kot je vidimo v zgorajšnjem — pogajanj med vlado, nemškimi strankami in slovensko obstrukcijo v tako popolni meri resnici, kot bi to hoteli — klerikalci obeh narodnosti na Štajerskem. Res je, da obveznih pogajanj — kot smo že parkrat poročali — do danes še ni bilo. Res pa je, da so se vršila razna pogajanja recimo: »neobvezna«, na eni strani med slovenskimi klerikalci na drugi med nasprotnimi nemškimi poslanci raznih frakcij, s pomočjo tretjih faktorjev. In kdo so bili ti poslednji? Nočemo jih imenovati direktno, osebno, vsekakor pa jih je iskati med nemškimi krščansko socialci in tem blizu stoječimi osebami. Zgodilo se je to s pomočjo mimoidočih vizit, posetov, tako, kot je že kaj takega običajno, na videz površno, brez najmanjših obveznosti, v politično-prijateljskem razgovoru, le s politično sondo. Zakaj se potem tako trdovratno to zanikava, je jasno: uspehov in zblizanj do danes še ni bilo. To pomeni, pa na eno, kot na drugo stran neuspeh in radi tega ravno »ni bilo nikakih pogajanj«. Da je temu res tako, kot zgoraj trdimo, nam priča tudi vedenje naših obeh klerikalnih slovenskih štajerskih listov in ono naših slovenskih klerikalnih deželnozbornskih poslancev, ki se krčevito ogrinjajo v togo molčečnosti, kakor hitro se jih vpraša po njihovem mnenju k zadnjim časniškim vestem.

Graška »Tagespost« je prva zopet ustrčila in ta njen strel je prišel očito, klerikalcem v zelo neljubem trenutku. Vrh vsega pa jih je presenetil popolnoma. Baš ona nepričakovnost, s katero se je zopet pričela baviti najširša javnost z vprašanjem štajerskega deželnega zbora.

Ali je docela zmedla, osupnila tako, da si ne upajo črniti niti ene javne in jasne besede. Da je temu res tako, priča zadnja »Straža«, ki je prinesla goraj omenjeni članek, »Pileve Korrespondence«, a ga ni niti v najmanjšem komentirala. Tako ravnanje je postalo v »Straži« že ves ta čas sem vporabno: prinašajo se preyodi nemških dnevnikov in korespondenc dobesedno, prepušča pa se čitajočemu samemu, da vanje verjame — ali pa tudi ne... Store pa to zato, da bi pri vsem tem prikrili vsako, tudi najmanjšo besedico, ki bi jih bila v stanu izdati, kar bi bilo za nje dvakrat neprijetno. Morali bi pač povedati, da so njihovi poskusi bili docela brezuspešni in morali bi tudi povedati, kako daleč da so šli pri tem od svoje strani, t. pr., kaj da so oni ponujali V drugo pa bi »padla« potem ona zavesa, ki »zagrinja« posredujoče — a povdarjamo: oficijelne — faktorje, kar bi bilo zopet seveda tudi tem silno neprijetno.

Slov. vsesokolski zlet v Ljubljani leta 1913, v dneh 15., 16. in 17. t. m.

Slovenke!! Slovenci!!

V gori omenjenih dneh, t. j. danes, jutri in pojutrišnjem bi se imel vršiti naš vsesokolski zlet, ki ga je vlada prepovedala iz znanih političnih ozirov.

Ker se bo zlet vršil brez dvoma prihodnje leto in vemo, da Slovenska Sokolska Zveza potrebuje zanj mnogo mnogo denarja, pozivljamo vse zavedne Slovence in Slovenke, naj v teh nameranih zletnih dneh nabirajo prostovoljne prispevke za sokolski zletni sklad in jih naj pošiljajo naravnost Slovenski Sokolski Zvezi v Ljubljano, katera naj potem objavi imenoma vse darovatelje.

V Ljubljani, dne 15. avgusta 1913.

Zavedni Slovenci.

Stajersko.

Slaba prede našim klerikalcem z njihovim klerikalnim ljubljanskim shodom. Čim bolj se »Straža« in »St. Gospodar« trudita, da bi za oni shod čim več le mogoče ljudi spravili pokonci, tim manj kažejo naši ljudje za to voljo. Kolikor nam je dosedaj znano, se bo iz Dravske doline udeležilo shoda silno malo ljudi, do čim v nekaterih občinah po Ptujskem polju delajo ljudje naravnost z vso odločnostjo proti temu shodu. So kraji, v katerih ne bodo naši klerikalci našli niti enega človeka, da bi šel z njimi. Drugodi zopet so pričeli klerikalci — deliti denar in brezplačne vozne listke, pa še tu se oglašajo večinomama samo ljudje, ki se dela boje, a videti hočejo enkrat brezplačno v Ljubljano. Ker jih bo vseeno v Ljubljani videti dosti iz naše Zelene Stajerske, smo radovedni, odkod jemljejo naši klerikalci za te potrebni drobiži? Ali ga daje morda »Slovenska Straža«? Nemogoče bi ravno ne bilo. Gotovo pa prispeva k temu tudi oni sklad, ki ga zbirajo naši klerikalci za ta popolnoma nepotreben sklad. Pri vsem tem nas pa najbolj veseli, da spoznavajo naši štajerski kmetje brezpotrebno te vožnje in potrebo, obdržati denar, ki se ga na tak dan potroši, doma, za lastne gospodarske potrebe. Vrh vsega pa je videti, da začne večina teh ljudi uvidevati, kako pomilovalno vlogo bodo igrali vsi oni, ki se bodo shoda vendarle udeležili, svetu v

posmeh sebi pa v splošno škodo. Tudi pri nas se pričinja — daniti!

Očeta je hotel umoriti. (Rogaška Slatina.) Stari črevljarski Medved je bil s svojim sinom vedno zelo strog. Fant je 18. let star in učil se je pri svojem očetu črevljarskega. Ker pa je imel zelo malo prostosti, je nastalo med njim in očetom zelo napeto razmerje iz katerega se je konečno razvilo pravcato sovraštvo, tako, da sta se večkrat tudi sprijela. To je dalo fantu misel, da bi svojega očeta odstranil. V noči dne 9. t. m. se je fant splazil s sekuro v roki v spalnico starišev ter parkrat z vso silo zamahnil po očetovi glavi, tako, da je ta težko ranjen in nezavesten obležal. Izprijenega dečka so seveda prišli in oddali celjskemu okrožnemu sodišču, koder bo delal pokoro.

Drzen rop. (Smarje pri Sevnici.) V noči 6. t. m. se je zbudil posestnik in krčmar Matija Markl iz spanja. Zdelo se mu je, da sliši v sosednjih prostorih ropot in hojo človeka. Ko je stopil na to v glavno sobo krčme, je zapazil moža, ki mu je bil z nekim železnim drogom odprl predal miznice in iz nje vzel 60 K denarja v gotovini ter zlato uro z verižico. Ko se mu je Markl ustavljal, je potegnil samokres, češ, da na njega in vsakega drugega takoj ustreli, če bi se mu zoperstavljal. Ropar je na to prehodil vse ostale sobe in konečno prišel še v spalnico obeh Markljev, koder se je polastil še ene ure z verižico ter gotovine v višini 40 do 50 K, na kar se je baje zelo uljudno — ironično priporočil in — odšel ne ve se kam. Markl pravi, da je drznež govoril hrvaško. Vsa zasledovanja so dosedaj ostala brezuspešna. Ropi, poboji i. dr. od Hrvatov povzročeni, so v teh krajih že v pravem pomenu besede, na dnevnem redu. Predno pa se kdo zadostno zganje, jo zlikovci vedno še dosti pravočasno pobrišejo preko meje. Ljudstvo bo konečno prisiljeno, poskrbeti za samovarstvo.

Zopet avtomobilska nesreča. (Celje.) Pred par dnevi se je peljal šofer trgovca Stiegerja po poti v Novo vas. Spotoma je srečal avtomobil dvoprežen voz, na katerem je sedel hlapec Al. Mlakar. Ko sta bila konja avtomobilu navstric, sta se nenadoma splašila in Mlakar je padel pod avtomobil, ki ga je vlekel več metrov daleč. Smrtnonevarno ranjenega, je šofer prepeljal v bolnico.

Posurovel oče. (Sv. Magdalena pri Celju.) Pred nekaj dnevi je oral posestnik Peter Sirk svojo njivo, pri čemer mu je 15letni sin vodil vole. Ker tega dečko ni bil v stanu storiti dovolj hitro, se je stari Sirk tako razljutil, da je z ostrim delom svoje motike udaril fanta s tako močjo po levi gornji lakti, da mu jo je do kosti presekal. Fant je moral nemudoma v celjsko bolnico.

Nevaren tat prijet. (Ptuj.) V noči dne 10. t. m. je prebudilo posest-

P. LOUIS COURIER:

Ali naj zakoljem oba?

Poslovenil Niko Modrilov.

Nekoč sem popotoval v družbi nekega mladega moža po kalifornijskem gorovju, v katerem živi rod, ki po mojem mnenju ne ljubi nikogar, najmanj pa Francoza; da bi vam povedal zakaj da ne, bi rabil veliko časa; zadostuje naj, da nas smrtno sovražijo in da ne mine veliko časa, preden se ne sprimejo znova. V tistem gorovju se vijejo med samimi prepadi tako slabe stezice, da sta mogla hoditi našina konja le z veliko težavo. — Moj tovariš je hodil na prejši, neki kolovoz, ki se mu je zdel prehodnejši in krajši, naju je zvedel na napačno pot. To je bila moja krivda, kajti zaupal sem vodstvu dvajsetletnega neizkušnega mladčnika.

Ves dan sva potem iskala prave poti po gozdu, kamor sva zašla; toda kolikor bolj sva iskala, v toliko večjo goščavo sva prihajala; in bilo je že pozno v noč, ko sva dospela pred neko temno poslopje, v katerega nisva mogla brez sumnje vstopiti, toda kaj sva hotela storiti drugaga? Tam sva našla neko oglaško

družino zbrano pri mizi, ki naju je takoj povabila, naj prisedeava; ker sva bila že utrujena in izmučena, se nisva dala prositi, najmanj pa moj mladi vodnik, in sva takoj segla po jedi in pijači. Med jedjo sem natančno opazoval vedenje svojih gostiteljev. Ti so imeli še nekaj oglaškega na sebi, toda poslopje, — vi bi ga gotovo smatrali preje za arzenal neke oglaške kočice. V nji ni bilo drugega kakor: puške, samokresi, meči, noži in drugo orodje. Nič mi ni ugajalo in videl sem, da jim tudi jaz ne ugajam. Moj tovariš pa je bil vedno pri družini in se je z njo mnogo pomenkoval. Povedal je tem našim smrtnim sovražnikom, odkod prihajava, kam greva in — da sva Francoza.

Večerja je minula. Najini gostitelji so odšli na dvorišče, midva pa sva ostala v visoki sobi, kjer smo jedli. — Široka deska, sedem do osem črevljev dolga, na katero se je prišlo po lestvi, je bila postelja, pripravljena za naju. Moj tovariš si je dal pod glavo svojo dragoceno potno torbo in je takoj zaspal; jaz pa sem se odločil stražiti, zato sem zakuril na ognjišču ogenj in sem sedel poleg.

V sobi je vladala mrtvaška tišina in le tik-takanje stare ure, katere

kazalci so se pomikali počasi naprej, jo je motilo. Bilo me je skoro strah in ob vsakem šumu sem napel ušesa... Kaj je zopet to? — Tam pod uro je bila nekaka odprtina in skozi isto je prihajal šum, podoben šepetanju. Hitro stopim tja in nastavim ušesa na oprtino, ki je peljala na dvorišče, kamor je odšla oglašjeva družina. Komor sem čepel tam nekoliko časa, sem slišal, kako je rekel mož ženi: Torej pojdiva! Ali naj zakoljem oba? — Da, mi je odgovorila žena in ničesar več nisem slišal.

Kaj bi vam še govoril? Ostal sem na mestu in sem si komaj upal dihati; moje telo pa je bilo mrtvaško mrzlo in belo ko marmor; ako bi me videli, ne bi mogli razlikovati ali sem živ ali mrtav. Moj Bog! kaj bi si mislili, ako bi bili vi takrat na mestu mene!... Na prvi strani dva, skoro brez orožja, na drugi strani pa dvanajst do petnajst dobro oboroženih oseb! In moj tovariš še popolnoma utrujen in izmučen od dolgega pota! Nisem se ga upal zbuditi, ker bi to povzročilo prevelik ropot; ubežati nisem mogel, četudi je bilo okno za pripravo, zakaj na dvorišču sta prežala dva psa, velika kakor volka... Predstavite si, če si morete, v kakki stiski sem bil!

Nekako čez četrt ure, ki se mi je zdela zelo dolga, sem zapazil skozi špranjo v vratih oglašja, ki je držal v eni roki svetilko, v drugi pa enega izmed daljših nožev. Prvi je stopal on, za njim pa megova žena; pred vratmi je oddal svetilko ženi, ki mu je dejala: Pojdi tiho in previdno. Ko je prišel do lestve je vtaknil nož med zobe, in ko je prišel v višino postelje je prijel z eno roko nož, z drugo pa je — kdo popiše moje začudenje — prijel gnjat, ki je visela med drugim mesom nad posteljo, jo odrezal in odšel z njo tiho iz sobe. Vrata so se zaprla in bil sem zopet sam v sobi, kjer je vladala nočna tema...

Ko se je začelo daniti, so naju prišli buditi, kakor sva jim naročila. Nato so prinesli veliko jedi in dobre jedi, med drugimi tudi gnjat in dva dobro rejena kapuna.

Ko sem videl ta dva na mizi, sem takoj vedel, kaj pomenijo besede Ali naj zakoljem oba?

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

**Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče**
ltd.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Ko.

Ljubljana.

Telefon št. 296.

Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti.

Telefon št. 296.

**Stopnjice, bal-
koni, spomeniki,
stavbni okraski**
ltd.

nika Jurija Čebaja od št. Janža na Ptuisem polju proti drugi uri zjutraj glasno kričanje kuretnine. Čebaj, nič dobrega sluteč, se je takoj napravil in šel v spremstvu svojcev gledat v kurnik. Tamkaj pa se je ravno napravljala nek moški, ki je imel v veliki korbici 7 kur »na odhod«. Čebaj in njegovi pa so ga prijeli, zvezali in oddali orožnikom. Ko so ga prepeljali v ptujske zapore, so v tatu spoznali nekoga brezposelnega Juga, ki je presedel že celo vrsto let po zaporih. Pravijo, da je Jug oni ki je pred meseci v Tenzu pri Mariboru pokradel nekemu krojaču blaga in obleke za več kot 800 K. Jug je šele par mesecev vžival sladko svobodo.

Nesreča v planini Rax. V nedeljo zvečer je šel dunajski trgovec Karl Nußbaum v planino Rax. Ker ga pa ni bilo od nikoder več, so ga šli iskat in našli so ga v nekem 40 m globokem prepadu s popolnoma razbito lobanjo. Nußbaum je bil kljub svojim 64 letom baže še vedno zelo čvrst turist. Domnevajo, da mu je na pečinah izpodrsnilo, kar je povzročilo njegov padec v globino.

Dnevni pregled.

Opozorjamo na dopis našega posebnega poročevalca iz Bukarešte, ki ga priobčujemo na uvodnem mestu. Naš bucareški poročevalec — znani hrvaški publicist gosp. Milan Marjanovič — je bil več časa bucareških pogajanj izbornih informacij, nobena vest, ki jo je poslal, ni bila dementirana in vsako njegovo napovedovanje se je točno izpolnilo, ker pač črpa svoje informacije iz prvih virov. Z današnjim dopisom pojasnjuje naš poročevalec marsikaj kar je našemu občinstvu bilo nejasno.

Skader in Drinopolje. Kako so se podvzale evropske velesile, ko so Črnogorci zavzeli Skader. Kar pet jih je šlo nad malo Črnogoro in Avstrija je bila pripravljena na vse morebitnosti. Kakšno zmagovalstvo, ko je petero velesil zasledilo Skader. To je bilo takrat, ko se je šlo proti Črnogorcem. »Skader mora postati albanski, ker v Londonu se je tako sklenilo,« to je bilo utemeljevanje junaškega pohoda peterih proti mali Črnogori. — Pod patronanco velesil na njihov pritisk se je sklenil londonski mir, ki prepušča Drinopolje Bolgarom. Turku se je pa — ker ga ni nihče oviral — posrečilo Drinopolje zavzeti; Drinopolje, ki so ga evropske velesile priznale Bolgariji. Toda sedaj se ne gane Evropa niti s prstom, da bi spodbila Turka tja, kamor spada. Na malo Črnogoro se jih je upalo pet; na Turčijo si ne upa nihče. Prvič se je šlo proti Črnogori, proti Slovanom, sedaj so pa zopet Slovani oškodovani. Zato je stvar v redu. In menda si tako tudi Rusija misli.

Sedaj so se pa celo na cesarjeve telegrame spravili. Ni še dolgo vega, kar je državni pravdnik v »Volksstimme« 12. aprila 1913 konfisciral doslovno priobčeno pismo cesarja Franca Jožefa, ki ga je poslal kralju Nikolaj 1. 1910, za petdesetletnico, že se je zgodil nov nezalasan čin državnega pravdnika na Hrvaškem. Predsnočnim so udrihi policaji v uredništvu »Obzora« in konfiscirali 5000 izvodov radi priobčenega brzojavke cesarja Franca Jožefa rumunskemu kralju Karolu. In potem se pa še kdo čudi, da je ta ali oni list tolikokrat konfisciran, ko celo cesarjeve brzojavke niso varne.

Jasno govori in odgovarja na vsa vprašanja o reviziji brzojavke avstrijskega cesarja Franca Jožefa, ki je poslal rumunskemu kralju Karolu sledeče besede: »Prosim Te, da sprejmeš moje iskrene čestitke povodom sklenitve miru pod Tvojim vodstvom, kar pripravljala konec prelivanja krvi na Balkanu in zagotavlja Tvoji deželi mir. Kakor dosedaj, me bo tudi v prihodnje živahno zanimalo vse, kar bo v korist Tebi in v blagostanje Tvoje dežele.«

Indeksi knjig, ki jih je prepovedalo notranje ministrstvo avstrijskim državljanom. Dosedaj smo imeli indeksi knjig, ki jih je prepovedalo rimsko papeštvo. 1. avgusta nam je tudi naše notranje ministrstvo sestavilo zapisnik knjig, ki jih avstrijski državljan ne sme čitati. Knjige so sledeče (posnemamo po »Laibacher Zeitung«): Boj kod Novog Pazara i Bulanovca; Boj na Kumanovu;

(Rajković in Tinković, Belgrad); Begstvo Turaka i balkanski rat; Bitka kod Merdara; »Pesma ranjenika«, izdal srbski Rudeči križ; Skoplje je palo; in še več drugih.

Ponosni so lahko avstrijski narodi na svojo modrokrvno diplomacijo. Sedaj, ko bodo rezervisti z južne meje odpušteni domov, ni odveč omeniti še enkrat, da Avstrija ni zastoj potrošila ogromne milijone in da rezervisti niso čepeli zastoj mesece in mesece ob srbski in črnogorski meji, ker — Ogrska je dobila donavski otočič Ada-Kaleh, s par sto turškimi prebivalci. To je edina pridobitev, ki si jo gros Berchtold lahko zatakne za klobut, ker Albanija vendar ni nobena pridobitev, ker ni postala avstrijska in Avstrija ima samo »prijetno« pravico držati v Skadru en bataljon naših Savinčanov, ki gotovo ne morejo razumeti, zakaj in čemu so prišli v Skader.

Slovenski ne znajo. Dobili smo pritožbo od slov. izletnikov, ki na večkratno zahtevo niso bili postreženi v hotelu »Rodica« v Boh. Bistrici. Torej slovenski hotel — vsaj po imenu — na slovenskih tleh, pa se šopiri tuji jezik. To presega že vse meje! Prosimo slov. izletnike, da nam sporoče vsak tak slučaj, da se napravi neka statistika onih hotelov in gostiln, ki nočejo slov. denarja. Slov. izletnikom pa hotel »Rodica« prav toplo priporočamo!

V Spodnjih Lazah pri Novem mestu se nahaja za časa zgradbe železnice, boletni urad. Upravitelj tega urada je, kakor znano, prava klerikalna korenina. To človeče postopa s strankami prav po znani klerikalni metodi. Izključeno je, da bi on imel predpise stranke tako pogosto obiskovati, pri tem ko morajo konsumenti čakati, da se omenjeni upravitelj zadovolji s stranko. Vprašamo, ali ima on nalog, da se pri zgradbi železnice tako izvanredno in pogosto kontrolira stranke? Omenjenemu upravitelju pa toliko na znanje, da naj pazi, da mu ne bodo tla pregorka, kakor so bile njegove predniku, ker je bil baže zato prestavljen, ker se je bal, da bi kakor gorko ne odnesel, ako bi stranke izgubile potrpežljivost.

Flegeričeva slavnost. Oni p. n. udeleženci Flegeričeve slavnosti, ki bi se hoteli morebiti iz Središča na slavnostni prostor v Vodrance (tri četrti ure od postaje Središče) ali pa k Sv. Bolfenku (1 uro in en četrti peš hoda), voziti, se prosijo, da to blagovolje sporočijo odborovemu tajniku nadučitelju A. Kosi-ju v Središču, da jim priskrbi vozove. Gostom iz Hrvške je dana ugodna prilika, da se udeležijo cele, torej tudi predpoldanske slavnosti v cerkvi in na pokopališču pri Sv. Bolfenku, ker prihaja vlak že ob 7. uri zjutraj v Središče; za goste od zgornje strani je priložnost prisostvovati celi slavnosti nekoliko otežkočena, ker pride popoldanski vlak še le ob tri četrti na 11. uro v Središče. Kdor se namerja udeležiti samo slavnosti na Flegeričevem domu, za tega je ta vlak navlašč. Da ne bode kakega nesporazumljenja, se opomni še enkrat, da so vsa narodna društva dobro došla in da se posebej ne vabi nobeno društvo, tem manj pa posameznik. — Odbor.

»Slovensko planinsko društvo« opozarja na veliko ljudsko veselico, ki jo priredi radovljiška podružnica S. P. D. v nedeljo dne 17. avgusta v Boh. Bistrici v parku kopališča »Danica« s koncertom in prosto zabavo. Začetek ob 3. popoldne. Turisti in izletniki si lahko pri tej priliki dopoldne ogledajo krasno Bohinjsko jezero in novi planinski dom »Zlatorog« v Ukancih.

Brata je reševal izpod mlatilnega stroja in pri tem prišel ob roko. Jože Skubic, 14letni sin posestnika s Police pri Višnji gori, je pomagal pri mlatilnem stroju, pri katerem je delal tudi njegov brat. Naenkrat pride brat v nevarnost, da ga stroj raztrga, tu skoči Jože Skubic bratu na pomoč, pri tem mu je pa stroj raztrgal desno roko v komolcu in zlomil do podpadu. Ni bilo nobene pomoči, morali so revežu, ki je otel brata, odrezati roko.

Ko je spal, ga je sunil v oko. Sletni otrok Rekar, sin bajtarce iz Čirč pri Hrastrju je sunil svojega 4letnega spečega brata po nesreči s prstom v desno oko.

Zopet nesreča pri mlatilnem stroju. 19letna dekla Ana Herle iz

Koritnega pri Radečah se je te dni ponesrečila pri mlatilnem stroju. Stroj ji je poškodoval desno roko. Dannadan se dogajajo sedaj ob tem času mlatitve nesreče pri mlatilnih strojih. Ponesreči pa se največ mladina. Tu se mora zahtevati od staršev največje pozornosti, da se prepreči take nesreče. Kaj je treba malih otrok pri mlatilnem stroju! Vsa krivda, ako se pripeti otroku kaka nesreča pri mlatilnem stroju, pade na starše, katere bi se moralo za to strogo kaznovati. Drugače ne gre.

Poročnik na bolniškem dopustu hotel poslati dekle. Poročnik Friderik Kaucky, ki je na bolniškem dopustu v Kranju, je hotel te dni poslati 21letno kavarniško dekle »Pri Kranju« v Kranju, Marijo Dušič. Pri tem jo je klofotal, vlekel za lase in jo poškodoval na desnih prsih. Dušičeva je morala iskati zdravniške pomoči v deželni bolnici v Ljubljani. Kaucky slušuje kot poročnik pri cesarskem in kraljevem 76. pešpolku v Esztergomu.

Neurje na Ogrskem. Kakor se iz Budimpešte poroča, prihajajo še vedno dan na dan poročila o velikanskih povodnjah na deželi, ki so napravile grozno škodo.

Predsednik ruske dume se je zastupil. Predsednik ruske dume Komjakov je dne 14. t. m. pomotoma namesto nekega leka zavžil raztopljen sublimat in se je s tem zastupil. Njegov položaj je zelo slab. Trije profesorji iz Moskve so se odpeljali v njegovo bivališče, v Sipevko.

Dvoje skladišč za šrapnele eksplodiralo. Iz Rima prihaja poročilo, da je dne 13. t. m. v Tiberiski bateriji eksplodiralo dvoje malih skladišč za šrapnele. Trije vojaki, ki so bili zaposleni z napolnjevanjem bomb, so bili na mestu mrtvi.

Velika železniška nesreča. Blizu Ristila v državni Nabarska je dne 13. t. m. tovorni vlak s 40 vozov zadrl v osebni vlak. 13 oseb je težko poškodovanih. Vlak je vozil menažerijo. V splošni zmešnjavi je ušlo mnogo zverin. Iz Ristila so odposlali stotnijo milice na lov.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

Radi ženitve prepovedano izvrševanje zdravniške prakse. Nekaj nepričakovane se je zgodilo nekemu zdravniku, ki je kot Avstrijec dovršil svoje študije na dunajskem vseučilišču. Izvrševal je že nekaj let na Nižjem Avstrijskem zdravniško službo. Bil je tudi za izvedenca pri dotičnem sodišču. Slučaj je hotel, da se je mož zaljubil v neko ločeno katoličanko. Ker se v Avstriji ni moglo s tako osebo poročiti, sta si oba izposlovala ogrsko državljanstvo, da sta se mogla na Ogrskem civilno poročiti. Ko se je zdravnik vrnil na svoje mesto, da bi nadalje izvrševal svojo službo, mu je avstrijska oblast to kratkoročno prepovedala, češ, da je inozemec, ki v Avstriji nima pravice do zdravniške službe. Možu ni kazalo nič drugega, kakor ponižno prositi, ali pa poginuti. Vložil je res prav ponižno prošnjo na cesarja. Prošnji se je po daljšem izjemoma in milostnim potom ugodilo, tako da bo nesrečni »z ločeno ženo poročeni inozemec« smel izvrševati zdravniško službo. Pa naj reče kdo, da Avstrija ni napredna država!

Ljubljana.

— Naše Sokolke. Pišejo nam: Gospod urednik, preskromni smo in premalo se postavljamo s svojimi vrliimi Sokolkami. Čehi so upravičeno zelo ponosni na svoje ženske telovadke in tudi Nemci priobčujejo slike svojih telovadk v vseh svojih neštevilnih ilustriranih listih. Slovenci pa omenjamo naše izborne in postrtovalne Sokolke le kar tako mimogrede. Kdor pozna žensko telovadbo drugje, mora biti vesel, ker plesne telovadke vaje naših Sokolk nadkrijujejo vse, kar se je doslej doseglo z ženskami na telovadnem polju. Niti Čehi še nimajo toli kompliciranih ženskih vaj! Zato pa naš dr. Viktor Murnik zasluži, da se mu izreče še prav posebno priznanje. Kdor je gledal mesece dolge, večer za večerom in celo ob nedeljah in praznikih brezkončno trajajoče vaje njegovih navdušenih vztrajnih telovadk, ta mora občudovati dr. Murnika in njegove čile Amaconke. Nastopi naših Sokolk so že v Ljubljani zbužali viharno priznanje, kar pa smo gledali v Novem mestu, je bilo višek dosedanje ženske telovadbe.

Iz Ljubljane (Sokol, Sokol I. in Sokol II.), iz Idrije, Litije, Celja, Ribnice in Novega mesta se je sešlo 81 mladih, čvrstih in živih naših deklet in telovadile so z gracio, točnostjo in preciznostjo, da je bilo veselo. Že pri skušnji jih je premočil dež od kože, a vseh 81 telovadk je nastopilo s prostimi vajami za vse-sokolski zlet 1913 v svojih slikovitih modrih oblekah z belimi našivi in 2 rdečimi robci. Izvrstno telovadišče na loki je bilo podobno njivi, na kateri maže veter rdeče makove glavice, ko so nastopile naše telovadke. Žal, da so bila betonirana tla zaradi dežja že polna luž in blata. A jedva so začele, že se je vsul dež. Vkljub plohi pa so dekleta izvajala svoje vaje precizno in elegantno. Proti koncu je bilo kakor iz škafe, a vztrajale so pogumno! Žele so burno odobravane, in prisotni Srbi so klicali navdušeno: »Živele sestrice!« Vrhunec ženske telovadbe pa so bile telovadni plesi, ki jih je izvajalo 13 Sokolk s 13 Sokoli. Gavoto in valček z godbo Goumudovega »Fausta« je sestavil dr. Murnik sam. A zopet je začelo liti in telovadke so bile že tretje premočene. Vzhle plohi so vztrajale do konca, dasi je brizgalo blato visoko okoli njih in je vse teklo z njih. Venec, ki ga je dobil dr. Murnik, je bil sijajno zaslužen! Če je človek gledal te naše pogumne telovadke, mu je moralo igrati srce od veselja. Sokolska ideja je prešla v kri tudi našemu ženskemu naraščanju, zato se nimamo bati za bodočnost našega naroda. In to je glavno! Iv. K.

— Proč z delavskimi knjižnicami, da se prepreči paševanje raznih Orazmov. Včeraj je prišel v uredništvo neki delavec, ki je pripovedoval da mu Orazem iz Most noče dati duplikata delavske knjižnice in da mu s tem onemogoča že 4 tedne zaslužek. Pač ni častno, na tak način kazati svojo mogočnost.

— Schtrenck ferbuden für Militär in Valt stoji pisano na vojaškem vežbališču pri Spodnji Zadobrovi pri Ljubljani. Pa ne mislite, da je to »nakračlano«, ne, ne prav lepo čedno je naslikano, da bi vendar nihče ne dvomil, da je to resno mišljeno.

— Na našo notico o mestni ubožnici smo k sreči sprejeli informacije, ki je pa takšna, da bomo drugič kljub svoji najboljši volji takšne pritožnike z brco vrgli skozi vrata.

— Sv. Rešnje Telo je bilo celi dan izpostavljeno ob priliki 60letnice prednice usmiljenih sester v ljubljanski bolnici. Maševalo se je ob 10. ob navzočnosti vseh bolnikov.

— Hiša bi se bila skoraj podrla gostilničarju Bankotu na Martinovi cesti, pa so jo pravočasno na odredbo zidarskega mojstra Černeta »podšprajcali«.

— Poroka. Magistratni koncipist Vladimir Breskvar se danes poroči z gđ. Valčič Skuškovc.

— Ker je bil pijan te dni 42letni premogar Anton Kropar, ga je ponoči neki avtomobil podrl na tla in ga poškodoval na glavi in na levi nogi. Kropar je moral iskati pomoči v deželni bolnici.

— Hlod je zmečkal te dni desno nogo 18letnemu delavcu Tiriču Albertu, ki je bil zaposlen pri delu v Ljubljanični strugi. Prepeljati so ga morali v deželno bolnico.

— Dobrodelne gledališke prireditve v parkhotelu »Tivolij«. Začetek ob 5. uri popoldan. Pri dramski vpriporitvi »Knez Semberjski« bode nastopilo preko sto oseb. Med njimi tudi jezdec na konjih. Posebna vabila se niso razposlala. Med varietetnimi vpriporitvami bo godbo oskrboval orkester na godala in pihala.

— Dobrodelna gledališka prireditev (»Knez Semberjski« in varietetne predstave) se danes, 15. avg. če bo deževalo, ne bodo vršile v Tivoliju, marveč v deželnem gledališču. Začetek ob 5. uri popoldan, cene ostanejo iste. Če bo lepo, se bodo prireditve seveda vršile pod »Tivolijem«.

— Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. V času od 3. do 9. t. m. je bilo 13 novorojencev, umrlo je 18 oseb in sicer 8 domačinov in 10 tujecev. Za jetiko so umrle 4 osebe, med njimi 3 tučji, vsled nezgode sta umrli 2 oseb. V zavodih je umrlo 11 oseb. Za infekcijskimi boleznimi sta zbolela 2 vojaka za legarjem, oba se nahajata v vojaški bolnišnici, za vratiko je zbolela 1 oseba.

— S trga. Včeraj so na trg pripeljali trije Vipavci 93 škafuľ sadja in grozdja, ki je bilo naglo razproda-

no. Dva Hrvata, eden iz Varaždina, drugi pa iz Krapine, sta postavila na trg 180 puranov in gosli. Purane sta prodajala po 4—8 in 10 K, gosi pa po 8 K in sta obojih precej spečala.

— Umrli so v Ljubljani. Hildgarda Orožen, vdova Brahtl, roj. Zeschko, profesorjeva vdova in hišna posestnica, 43 let. — Marija Breščak, delavčeva hči, 20 let. — Ivan Palovec, dmnar, 66 let. — Tomaž Hribar, hlapec, 45 let. — Ivan Cuzak, delavec, 43 let. — Oton Grebenc, davčni nadupravitelj v pok., 60 let. — Matilda Krašna, branjevka, 40 let.

— C. kr. priv. avstrijski kreditni zavod za trgovino in obrt. Bilanca tega zavoda za prvo polletje 1913 izkazuje večštevji prenos dobička lanskega leta K 12.703.999,41 čiste dobička, proti K 11.899.026,24 za isto dobo pretečenega leta. V kolikor so z dnem 30. junija 1913 konzorcijske kupčije popolnoma obračunane, so upoštevani njih uspehi. Dobitki in škodkata za delnice delniške družbe Franc Xav. Brosche sin niso vštete v dobičku in tvorijo tako še znatno rezervo.

— Srbska artiljerija, ki vživa že svetovno slavo, vzbuja sedaj zanimanje Ljubljančanov, ki jo obiskujejo — v kinematografu. Dobri so posnetki, vidijo se čisto lepo srbski topovi na položajih — tudi en velik top — ki bljuje ogenj iz svojih žrel, vidijo se pa tudi učinki srbskih granat in šrapnelov. Razum tega se vidi življenje srbskih vojakov v taborišču in v strelskih jarkih, kjer so vedno pripravljani na boj, druge slike pa prikazujejo zaplenjeno bolgarsko orožje v belgrajski trdnjavi, kjer se nahajajo tudi turški in bolgarski vjetniki lepo skupaj. Ker v vjetništvu ni sovražstva, med njimi se pa sprehajajo s puškami najstarejši srbski vojaki, med 45. in 50. letom, iz t. zv. poslednje brambbe. Lepe in zanimive so te slike, za katere se zelo interesirajo tudi avstrijski oficirji, kar se je splošno opazilo. R.

— Vojni film »Bitka ob Brenginici« je že dospel in se bo predvajal do ponedeljka. Posnetki tega filma, posebno nekateri deli, so naravnost izborni in še do sedaj ni bilo videti v filmu. Žal pa je, da je cenzura črtala strašen prizor mrtvih in ranjenih Bolgarov. Danes je popolnoma nov spored z Nordisk dramo »Žaga«. V soboto zopet nov spored z vojnim filmom.

Trst.

Državna železnica v Trstu. Lani ali predlanskem sem doživel čuden in skoraj neverjeten slučaj na tržaškem državnem kolodvoru. Pripeljal sem se iz Buja v Istri popoldan okoli tri četrti na 5. uro na tržaški državni kolodvor, hotel se takoj odpeljati z drugim vlakom, kateri je odhajal par minut po prihodu tega, v Hrpelje — Kozino. Ko sem izstopil in vprašal mojega sprevoznika, v kateri vlak naj bi šel, mi ga je pokazal in omenil, da naj kar čez progo tja skočim, sicer bom zamudil. Hitel sem tja in v tem trenutku pa zatrobil vlakovodja, v Hrpelje namenjenega vlaka in sprevoznik tega mi je z roko mignil, češ, da ne smem več vstopiti, nakar se je vlak odpeljal. Jaz sem šel v prometno pisarno, povedal dogodek in zahteval pritožno knjigo. Prometni uradnik me je hotel pregovoriti in krivdo na mene zvaliti, ker sem baže prepočasi na vlak šel. Povedal sem mu, da mi ni bilo mogoče hitreje iz istrskega vlaka v namenjenega priti, akorav sem celo čez progo letel. Komaj sem to povedal, je pa takoj zrasel za par centimetrov in samozavestno mi je rekel, da bom zato še kaznovan, ker sem čez progo letel, ako se zve. Zopet se je za par centimetrov skrčil, ko sem mu rekel, da mi je to svetoval sprevoznik tržaškega vlaka, toda pritožne knjige le ni mogel najti. Odšel je in prišel nazaj s postajenačelnikom, kateri me je sprva pregovarjal, ker itak ni nič za pomagati, tudi s pritožno knjigo; ko pa le nisem odjadel, me je začel še ta strašiti, da bom imel same sitnosti in da bom kaznovan, ker sem šel čez progo. Navzlic molj trdnosti nisem dobil pritožne knjige in sta me navsezadnje s tem pregovorila, da se v prihodnje ne bo več kaj takega zgodilo. — S. V.

Danes v Divačo. Tam je vojaški koncert. Začetek ob 3. in pol popoldan. Po končanem koncertu ples. Čisti dobiček je namenjen podpori skladu »Društva jugoslov. železniških uradnikov«. Kdo bo odrekel skromno pomoč našim uradnikom? Zato, kdor more, v Divačo!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Utrujenost.

Glede bukeškega miru in njegove revizije se je tu pa tam še razgrel kakšen državnik in razlaga potrebo ali nepotrebo revizije. Ker pa v tem vprašanju ni bilo mogoče doseči enotnosti, so se tudi revizijske geste kaj kmalu prenehale. Glede Drinopolja in Tracila se pa že nihče ne razburja. Par not Porti, na katere je Porta komaj odgovorila — to je vsa akcija one Evrope, ki je s takšnim junaštvom hitela nad zmago slavne Črnogorce, ki so po krvavi šestmesečni boju osvobodili nekdanji srbski Skader. Za Drinopolje se ne gane nihče; kdo se bo tepel za Slovane — za Albance bi se še, ampak za Slovence... Poslaniška konferenca v Londonu je šla raje na počitnice, s katerih se ne povrne.

Cemu tudi, saj je dovolj dosegljiva: iztrgala je Črnogorcem Skader za Albance: diktila Balkancem mirovne pogoje londonskega mira, ki se mu danes Turek ošabno reži ob orgijah s krščanskimi ženami in ob pošiljanju brzojav o bolgarskih grozovitostih. Z eno besedo: Turek, ki je junaško zasedel prazno Drinopolje, ostane za toliko časa njegov gospod, dokler ga Bolgari zopet ne nakrešejo po njegovih dolgih prstih. To bo seveda mogoče le, če se bo Bolgarija od sedaj korektno obnašala napram bivšim zaveznikom in po možnosti s svojo dobro voljo prispevala za novo Balkansko zvezo, ki vsrči pomembnih pogovorov in akcij v Bukarešti ni danes nikakoli fantazija. Do zveze pride, kar bo presenečenje za Evropo, ki o zaključitvi dogodkov v Bukarešti ni bila ravno bogve kako dobro informirana.

PASIVNOST RUSIJE.

Petrograd, 14. avgusta. K vesti, da je Rusija Bolgariji obljubila osvoboditi ji Drinopolje in Tracilo, prinaša »Rieč« poročilo, da je razpoloženje merodajnih krogov sledeče: Če dobi Rusija soglasno naročilo (mandat) Evrope, da spodi Turke iz Drinopolja ali iz Evrope, in če se da Rusiji garancija, da ne bo imela iz tega nobene škode, tedaj bi Rusija nastopila. Če pa ne dobi soglasnega mandata, tedaj se pa ne bo vtkala v to zadevo, zato, da ne izzove kakšne intervencije. (Takšno razpoloženje je že v naprej nepotrebno, ker ob znanem obnašanju vresil, ne bo nobene soglasnosti.)

SLAVNOSTNI VSPREJEM BELGRAJSKE DIVIZIJE.

Belgrad, 14. avgusta. Mestni svet je sklenil, da pripravi prestolonasledniku Aleksandru, ki se vrne na čelu svoje zmagovalne armade v najbližnjih dneh v Belgrad. Postavljeni bodo slavloliki; na glavnem trgu bodo razpostavljeni turški in bolgarski topovi.

ANEKSIJA.

Belgrad, 14. avgusta. Justično ministrstvo je izdelalo zakonsko predlogo o aneksiji osvojenih dežel. Kakor poroča »Pravda«, bodo v vseh deželah takoj veljale vse srbske postavbe razven prihodnega zakona. Predloga bo prihodnji teden predložena skupščini.

KRALJ FERDINAND NA ČELU SVOJE ARMADE.

Sofija, 14. avgusta. Jutri vkoraka v Sofijo solijska divizija, ki jo prebivalstvo z veliko svečanostjo sprejme. Na čelu bo jezdil kralj Ferdinand.

sprejme. Na čelu bo jezdil kralj Ferdinand.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

—a. Maribor: Prosimo ekspresno 23. Gorica: Dobro; ne bomo nadaljevali — dokler ne bomo izzvani. Tudi nam je na konsolidaciji ležeče, toda napadati se ne damo.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Ljubljanska sokolska župa

naznanja, da se je preložil

Zlet na Vrhniki

na dan 7. septembra t. l.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Maj lokal se takoj odda. Kje pove »Prva anončna pisarna«. 727-4

Učenka, zmožna slovenščine in nemščine, se sprejme v trgovino s čevlji v Ljubljani. Ponudbe pod »I. H.« na »Prvo anončno pisarno«.

Dobra gostilna, tudi na deželi, se išče v najem. Ponudbe na »Prvo anončno pisarno«. 746-6

Skoraj nov harmonij, pisalni pult, umivalnik z mramornato ploščo se ceno proda. Mestni trg št. 10., I. nad. 745-2

Učenko sprejme takoj krojačica Pavla Tavčar v Hrenovi ulici št. 17. 732-4

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Zahvala.

Za vsa ljubezniva sočutja povodom težke bolezni in smrti našega ljubega in nepozabnega soproga oziroma očeta, tasta, starega očeta, gospoda

Miha Kalan-a

nadučitelja v pokou

kakor tudi za prekrasne darovane vence ter za mnogoštevilno častno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem, znancem in posebno slavnemu učiteljskemu zboru za lepo petje našo najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, 15. avg. 1913.

Žalujoci ostali.

Posestvo

na deželi blizu Ljubljane se s proste roke proda. Natančneje se poizve pri Ivanu Kemšiču, Novi Vodmat št. 61.

Radioaktivno termalno kopališče
Toplice na Kranjskem
Sezija od 1. maja do 1. oktobra.

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelc 38°C, daje vsak dan nad 30.000 hl radioaktivne termalne vode. Zdravljenje s pitjem in s kopanjem. Izredno uspešno proti puliti, revmi, neuralgiji (trganju), ženskim boleznim in drugim. Velika kopališča, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija in masaža. Ravateljstvo: Kopališki zdravnik dr. Konstantin Konvalinka. Zdravo podnebje, gostogozdnata okolica. Bogato opremljene sobe. Izborne in cene restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopališka uprava.

Slovinci!

Kupujte in zahtevajte povsod edino-le

Ciril-Methodove

Dobijo se povsod!

vžigalice!!

Priznано najboljšo!

Glavna zaloga pri IVAN PERDAN-u v Ljubljani.

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Židovska ulica

Prodaja

radi pozne sezije po zelo znižani ceni
.. slamnike za dame in deklice. ..

Modni salon

STUCHLY-MASCHKE

: Žalni klobuki vedno v zalogi. :

Židovska ulica

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Del. glavica:
8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Blagorodnej gospej

Mariji Tavzes

Izreka k njenemu današnjemu imendanu najsrčnejše čestitke ter ji kličo: »Bog jo živi na mnoga leta!«

Osobje hotela »Lloyd«.

Ne glede na vrednost blaga

dajem panama slamnike, ki so preje stali 12—14 K za 6 K
spalne obleke " " " " 13—16 " " 7 "
bele obleke zadnje nov. " " " " 40—50 " " 14 "
prašne plašče " " " " 18—20 " " 10 "

Dalje velika zaloga pralnih oblek za gospode in otroke po najnižjih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

E s-Ka
s-Ka
s-Ka
s-Ka

Prvovrstna
in
najboljša
kolesa
sedanjosti.

A dler
der
der
der
der

Specialna trgovina s kolesi in deli

Ana Gorec, Ljubljana

Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja).

Zahtevajte cenik. Rabljena kolesa od 25 K naprej, izposojevanje koles.

Izšla je znamenita strokovna knjiga

„Nauk o serviranju“,

neobhodno potrebna za hotele in gostilne, natakarje in natakarice, sploh za vsako hišo, ki mora kedaj postreči gostom.

Knjigi je dodano v pojasnilo razprav
96 tabel z raznovrstnimi vzorci in
::: 338 nazornimi slikami. :::

V platno vezana knjiga stane K 5.—, po pošti
K 5.50, proti povzetju K 5.70.

Naroča se le pri »Deželni zvezi gostilničarskih zadrug na Kranjskem« ali pri upravništvu »Gostilničarskega Vestnika«, Ljubljana, Gradišče 7. — Pošilja se le proti naprej plačani naročnini ali proti povzetju.

Delniška družba pivovarne »UNION«

Telefon št. 53.

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

Telefon št. 53.

priporoča - -
svoje izborni

marčne, dvojno marčno in izvozno pivo

v sodčkih in
steklenicah.